

De Zwitsers zijn geschikte lui, het zijn net Hollanders met een beetje vreemd accent. Hun land is niet te groot, ook niet zozeits als Holland, al is het een beetje hooger. Men voetbalt er, evenmin als bij ons uit professe. Wat wil men eigenlijk nog meer voor een vijfen wedstrijd. Een overwinning zult U zeggen, of althans een zekere gelijkwaardigheid, die spanning brengt en strijd en vol-doening. Maar dat was het nu juist wat ontbrak, maar dan ook volledig ontbrak en dat dezen negenden wedstrijd tegen de Zwitsers tot zulk een groote teleurstelling maakte en een nieuwen knauw gaf aan het Hollandsche voetbal. Toch zit er een merkwaardig element in deze Nederland—Zwitserland ontmoetingen. Vijf werden er in het land van de bergen gespeeld, Nederland verloor ze alle en vaak met flinke cijfers, bijv. in 1922 met 5-0, in 1925 met 4-1 en nu in 1930 met 6-3. Vier vonden er in ons lage landje plaats en Zwitserland verloor ze alle, eveneens waren er zware nederlagen bij, als in 1923 met 4-1 en in 1926 met 5-0; we namen dus met dezelfde cijfers wrank zelfs. Uit deze continu overheerschende meerderheid in het eigen land moel men wel — in het algemeen — de conclusie trekken, dat aan het uitspelen bepaald bezwarende factoren verbonden zijn.

Hernieuwde Nederlandse débacle in Zürich

Een 6-3 nederlaag



Hiermaat: Van Kol, de aanvoerder van de nationale ploeg, die zijn zwaarste nederlaag leed.

Hieronder: De H.F.C. er v. d. Meulen vertoogde het nationale doel op ontloofte wijze tegen Zwitserland en behoudde het eufial voor een afgehele débacle.



Een klasse spelersschil

zich niet alleen verslagen, maar ook geslagen gevoelde. Onze nationale ploeg scheen tegenover de Zwitsersche een onervaren en ongeschoolde beginnende en dat vooral was de slag, die wij als een „knock out“ in Zürich ontvingen. Daar was aan Hollandse zijde een voorhoede zonder schot, zonder aanvalsnelheid en aanvalskracht, zonder systeem en zonder combinatie. Waarachter een middenlinie zonder het ruggemeer van een werkelijken spij en tevergeefs trachtend samenwerking te verkrijgen met den aanval. Waarachter een verdediging, dewelke niet sloot. En tenslotte stond er alleen de doelverdediger v. d. Meulen, onaangeleerd, in de gedaante zooals hij is, een briljante keeper. Hij voorkwam tenminste, dat we met 10 of 12-3 weder in de Rheingold konden gaan zitten, overspeeld als wij werden, vrijwel de volle zes kwartier, door een Zwitsersche ploeg, die sloot, die team-spirit had, baltechniek, snelheid van handelen en tempo, tempo!

En wat wilt gij, kunnen we vragen met een kleine variatie op Cornelle's „Horace“, „que veux tu qu'il fit contre trois“? Wat moest v. d. Meulen doen tegen die drie prachtige Zwitsersche binnenspelers, Abeggelen III, Poretti en Jaggi IV, die steeds weer voor hem stonden, die met meedoogenlooze zekerheid door de gaten in onze verdediging slipten, gestund door weergaloos snelle vleugels en gevoed door een prachtig werkende middenlinie? Hij heeft ons voor nog veel erger behoeft, hij heeft een smadelijke nederlaag niet kunnen voorkomen, maar heeft ons gelukkig voor een absolute débacle bewaard.



En het eenige wat wij zeggen is dan ook: Bravo v. d. Meulen!

Over den wedstrijd zullen we verder zwijgen. Er blijft als steeds in telkens dingingden vorm slechts deze vraag: Wat nu? Wij hebben herhaaldelijk onze meening gezegd. Wij moeten veel meer woekeren met ons materiaal, Nederland kon toch heusch heel wat sterker tegenwoordig zijn, dan het Zondag in Zwitserland was. Het systeem der commissie wreest zich, zij ziet vanwege de boomen het woud niet meer. Juist het feit, dat wij de laatste jaren over betrekkelijk weinig spelers beschikken die boven het normale uitgaan, wordt door een keuze-systeem, dat een bovematige hoeveelheid oranjehenden voortbrengt een dubbel nadeel, dat zich steeds weer zal blijven wreken.

DRUKWERK



HAASCHHE
DRUKKERIJ
EN UITGEVERSMIJ.

ALTIJD PRACHTIG
TOCH NIET DUUR

Z.O. BUITENSINGEL
HOEK PIETTERIKADE
TE SGRARENHAGE
TELEF. 2202 (3 Lijnen)

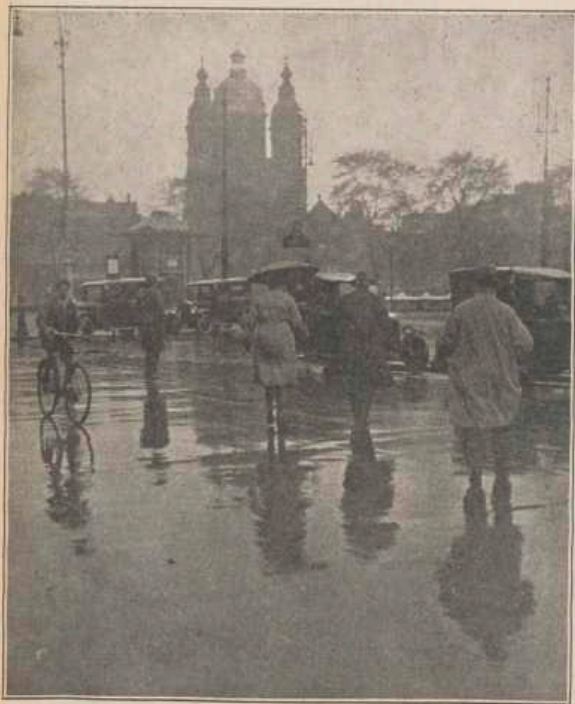
We geven hier een foto van den bekenden crickets A. P. F. Chapman, die Engeland in de eerste vier testmatches aanvoerde en tevens een uitstekend golfer blijft te zijn. Hij is een left-hander, die bij de laatste z.g. „Duffiters Golf meeting“ een goede score maakte.



We hebben hiernevens de „heading” geclicheerd, waaronder het Amerikaansch Olympisch Comité de pers van alle landen inlicht over den stand der werkzaamheden ter organisatie van de Xe Olympische Spelen in 1932.

Ditmaal vernamen we het volgende:

De edele scherm sport zal op het programma der a.s. Olympische Spelen, welke van 30 Juli tot 14 Augustus 1932 te Los Angeles worden gehouden, een haar waardige plaats worden gegeven. Een groot scherm paviljoen wordt in het Olympische Park, vlak bij het Stadion, gebouwd. Het wordt uit gewapend beton en staal opgetrokken en krijgt een glazen dak, dat meer dan voldoende daglicht zal doorlaten om den deelnemers, jury en toeschouwers een perfect gezicht op de partijen te waarborgen. De afmetingen van het gebouw zijn 90 bij 45 meter en er zullen acht loopers worden gelegd, terwijl voor ruim 4000 toeschouwers plaats zal zijn. Zalen zijn voor vergaderingen van de jury's beschikbaar en keurige kleedkamers met douches zijn al voor de deelnemers ingericht. Ook de accommodatie voor de pers zal tip-top zijn. Tenslotte is er een eetzaal annex keuken.



Waarom er op Zondag 2 November geen sport bedreven werd....

Vergelijk de „Corinthian” met dergelijke sporttijdschriften.

Een krantenknipsel

Naar aanleiding van ons artikel „Nuchtere Opmerkingen” van eenige weken geleden, stuurt onze abonné de heer M. M. Constandse, Leeraar M.O. Lichaams-oefeningen, Heemstede, ons een uitknipsel uit de Oprechte Haarlemsche Courant, waarin de verslaggever over de match Hercules—Haarlem zijn verslag opent met de volgende tirade:

„Hoewel de overwinning van Hercules zeker verdiend was, had deze nederlaag voorkomen kunnen worden wanneer eerstens alle spelers even enthousiast hadden gewerkt als verleden week en men verder een andere tactiek had toegepast. Tegen een voorhoede met voetballers als W. en D. Buitenweg is het nu eenmaal gevaarlijk te veel aandacht aan den bal te schenken. Meer „op den man spelen”, hoe ook in strijd met den geest van het voetbalspel, heeft meer succes, althans uitgaande van de gedachte „op winst” spelen.”

Inderdaad een treurig bewijs, hoe zelfs degenen, die toch de voorlichters van het publiek moeten zijn, den geest van het voetbalspel (ter bereiking van de schijnbaar alleen zaligmakende eerste klasse) — waarover onze medewerker van de „Nuchtere Opmerkingen” zich ook teleurstellend uitliet — met 3e rangs journalistiek ook in de courant bederven.

Gelukkig, dat de betreffende vereenigingen, Hercules en Haarlem, die weer krachtig streven naar haar opheffing tot de eerste klasse, het beter begrepen en zoowel technisch als in overeenstemming met den geest van het spel, hoogstaand voetbal in dezen belangrijken wedstrijd (tusschen de twee leiders der afdeling) vertoonden.

Golf-Oesters.

„Attirez les enfants et les mamans suivront” hebben de bestuurders der Pasadena Golf Club gedacht, toen zij bij het Clubhuis een manege voor hobbelpaarden inrichtten....

Hoe groot de populariteit van het golfspel in Amerika wel is, blijkt uit het feit, dat in 1929 niet minder dan £ 3.581.756 werd besteed voor den aankoop van golfbenodigdheden, hetgeen betekent een vermeerdering van 46 procent sinds 1927.

In totaal werden in 1929 1.655.847 golfballen gemaakt, maar niemand weet waar ze gebleven zijn....

De meeningen over het tijdstip waarop golf in de Vereenigde Staten is geïmporteerd, loopen nogal uiteen. Sommigen beweren, dat dit slechts eenige tientallen jaren geleden zou zijn. Het tegendeel is thans echter bewezen, daar men een bericht over de South Carolina Golf Club heeft gevonden in een blad van 1795. Waarschijnlijk hebben dus de Schotten, die in 1736 naar Charleston en Savannah immigrerden, het spel meegebracht.